

00:00:00,100 --> 00:00:18,300 [Speaker 0]

Nou ja, je begint met 100% van je vrienden en binnen een paar weken heb je nog maar 20% over. Ik denk dat ze niet weten hoe ze daarmee om moeten gaan.

00:00:24,300 --> 00:01:49,500 [Speaker 0]

Ik ben Danny. Ik ben 52 jaar en ik heb MS. Ja, daardoor zit ik al meer dan tien jaar in een rolstoel. Ja, en het leven wordt gewoon steeds zwaarder. Nou ja, ik wilde de hond uitlaten, dus ik pak met mijn linkerarm of linkerhand pak ik de riem en ik kijk in mijn linkerhand en ik zie niks. Ik kijk naar beneden en daar ligt die riem. Ik denk hoe kan het nou? Ik had hem toch vast? Ik buk voorover om die riem op te pakken en ik bevries helemaal aan de linkerkant. Het enige wat ik nog maar kon doen was me laten vallen. Ik kon me alleen maar laten vallen. En ja, toen is die hond met zijn voorpoten op mijn borst gaan liggen. Kop erop en niet in de buurt komen. En toen - het duurde een minuut of zeven - toen ontdooide ik weer. En toen ben ik naar huis gehinkeld.

00:01:54,860 --> 00:02:22,100 [Speaker 0]

Nou ja, alles draait nog maar om die beperking. Als je gezond bent, dan kan je alles. Dat kan je allemaal op een lijstje zetten. En als je MS hebt, nou ja, dan vallen er steeds meer dingen weg. En dat lijstje is op dit moment niet erg lang meer.

00:02:23,800 --> 00:02:56,340 [Speaker 0]

Lopen, zwemmen, sporten. Ja, judo. En toen ik al MS had en hoorde dat er een vereniging bij mij in de buurt was waar ze dus aangepast judo hadden, ben ik daar lid van geworden en heb ik nu mijn zwarte band zelfs. Dus ja, daar ben ik heel trots op.

00:02:57,200 --> 00:03:41,300 [Speaker 0]

Nou ja, je begint met 100% van je vrienden en binnen een paar weken heb je nog maar 20% over. Ik denk dat ze niet weten hoe ze ermee om moeten gaan. Ja. Nee, haken af. Ja, er zijn hele groepen met mensen die gewoon geen contact meer met je opnemen. Ja, met een paar personen. Mijn ouders en een vriendin van de Zonnebloem, die ik al jaren ken.

00:03:47,540 --> 00:04:45,720 [Speaker 0]

Ik ben nog steeds wel heel geduldig en dat soort dingen. Dus het maakt mij niet uit als ik 13 uur bezig ben om een HDMI-kabel in de tv te krijgen. Terwijl als ik om hulp vraag doet iemand dat in 2 minuten. Maar ja, ik kan dan zeggen: ik heb het zélf gedaan! En ja, alles wordt een uitdaging. Ik ga eigenlijk nergens meer van uit. Alles wat ik nog kan is meegenomen. En is 't morgen afgelopen,? Ja, dan is 't jammer. Het maakt me ook weinig meer uit.

00:04:45,720 --> 00:05:50,580 [Speaker 0]

Ja, mijn motto is gewoon: zo niet, dan toch! Dat is een motto dat... ja, dat heb ik al vanaf klein kind en ik heb een beetje het idee dat ja, dat als je je best er maar voor doet dat het je uiteindelijk toch lukt. Wij hebben dezelfde behoeftes. Ja, het zal misschien wat langer duren, maar ik kan me duidelijk maken of ik iets wil of niet wil. Ja, behandel ons gewoon als normalen, als gelijken. Ik heb verdorie een HBO-opleiding. Ja, zo word je echt niet behandeld als je in een rolstoel zit.